

Sygn. akt VII U 1282/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Ewa Downar-Zapolska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Wronkowska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy G. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty

na skutek odwołania G. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 15 kwietnia 2013 r. nr (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej G. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2014r. i ustala, że organ emerytalny nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji

Sygnatura akt VII U 1282/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił G. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. uznała, że nie jest ona niezdolna do pracy.

Ubezpieczona złożyła odwołanie od powyższej decyzji kwestionując prawidłowość ustaleń Komisji lekarskiej i podała, że z uwagi na występujące u niej schorzenia oraz przebytą radiochemioterapię i zabieg antepozycji nerwu łokciowego lewego jest niezdolna do pracy..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Dnia 6 grudnia 2013 r. pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego ortopedy na okoliczność oceny aktualnej funkcji kk górnych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

G. P., ur. się (...)z zawodu kelner, pracowała jako sprzątaczką.

W okresie od dnia 22 września 2012 r. do 31 marca 2013 r. ubezpieczonej przysługiwało prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Niesporne.

W dniu 28 lutego 2013 r. ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o ponownie ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

dowód: wnioski – k. 101 akt rentowych,

Lekarz orzecznik ZUS rozpoznał u ubezpieczonej mnogie zespoły cieśni kończyn górnych – po leczeniu operacyjnym – z poprawą oraz przebyte leczenie zabiegowe radio- i chemioterapią raka migdałka prawego 3,5 roku wcześniej.

Orzeczeniem z dnia 20 marca 2013 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że G. P. nie jest niezdolna do pracy.

Ubezpieczona wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia.

Komisja lekarska ZUS rozpoznała u ubezpieczonej mnogie zespoły cieśni kk górnych po leczeniu operacyjnym, nawrót neuropatii nerwu łokciowego lewego i podwichanie nerwu, stan po zabiegu antepozycji nerwu łokciowego lewego, stan po leczeniu operacyjnym i uzupełniającym chemio i radioterapia raka migdałka prawego (2009 r.) w obserwacji onkologicznej, jednak w orzeczeniu z dnia 10 kwietnia 2013 r. ustaliła, że G. P. nie jest niezdolna do pracy.

dowód: opinia lekarska k. 73 dokumentacji lekarskiej, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 105 akt rentowych, sprzeciw k. 25 dokumentacji lekarskiej, opinia lekarska k. 78 dokumentacji lekarskiej, orzeczenie komisji lekarskiej ZUS k. 109 akt rentowych,

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił G. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

dowód: decyzja k. 111 akt rentowych,

Biegli sądowi neurolog-rehabilitant oraz onkolog rozpoznali u ubezpieczonej:

1. mnogą neuropatię nerwów obwodowych kończyn górnych, po leczeniu operacyjnym,
2. nawrotowe podwichnięcie lewego nerwu łokciowego leczone operacyjnie 26 marca 2013 r.,
3. neuropatię czuciowo-ruchową nerwu łokciowego lewego,
4. raka migdałka lewego,
5. stan po wycięciu migdałka lewego w dniu 12 czerwca 2009 r. oraz
6. stan po chemio-radioterapii od lipca do października 2009 r.

Biegły sądowy onkolog stwierdził, że ubezpieczona z punktu widzenia onkologicznego w dniu badania jak i po 31 marca 2013 r. nie jest całkowicie ani częściowo niezdolny do pracy. Wskazał przy tym, że ubezpieczona jest cały czas (4-lata) kontrolowana przez laryngologa i onkologa. W czasie 4-letniej obserwacji nie stwierdzono objawów wznowy lub rozsiewu procesu nowotworowego, co stanowi o poprawie jej stanu zdrowia. Obecnie w badaniu klinicznym brak jest cech czynnego nowotworu.

Z kolei, w ocenie biegłego neurologa-rehabilitanta ubezpieczona nie odzyskała zdolności do pracy jako kelnerka i jako sprzątaczką. Była nadal i po 31 marca 2013 r. częściowo niezdolna do pracy zarobkowej z powodu dysfunkcji lewej kończyny górnej. Częściowa niezdolność do pracy jest okresowa, do końca marca 2014 r.

W uzasadnienie opinii biegły wskazał z kolei, że badaniem neurologicznym stwierdził uszkodzenie nerwu łokciowego lewego w następstwie przebytego zespołu cieśni kanału łokciowego i nawykowego zwichnięcia nerwu łokciowego. Od ostatniego zabiegu operacyjnego minął zbyt krótki okres, aby uzyskać utrwalenie repozyycji nerwu i jego regenerację. Biegły stwierdził obniżenie czucia skórno i objawy podrażnienia bólowego nerwu łokciowego oraz obniżenie siły mięśniowej z zanikiem mięśni lewej ręki z dysfunkcją ruchową lewej ręki. Nie stwierdził poprawy w porównaniu z badaniem orzecznika ZUS z dnia 11 września 2012 r.

Biegły podał również, że ostatni zabieg chirurgiczny był przeprowadzony 26 marca 2013 r. Neuropatia lewego nerwu utrzymuje się od 2011 r. Nie doszło do reinerwacji uszkodzonej części czuciowej i ruchowej nerwu łokciowego. Ubezpieczona nadal nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej, przeciążającej lewą kończynę górną. Nie może pracować w narażeniu na wychładzanie i urazy. Leczenie fizjoterapeutyczne jest ograniczone ze względu na przebytą chorobę nowotworową. Wskazane jest badanie i leczenie przez neurologa.

dowód: opinie biegłych – k. 25-26, 32-33 akt sprawy,

Organ rentowy ustosunkowując się do powyższych opinii wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego ortopedy na okoliczność oceny aktualnej funkcji kk górnych.

dowód: opinia Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS wraz z pismem z dnia 6 grudnia 2012 r. – k. 43-44 akt sprawy,

Sąd zważył, iż zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy w pełni zasługuje na wiarę, dokumenty zawarte w aktach rentowych ubezpieczonego oraz dokumentacji lekarskiej nie były kwestionowane przez żadną ze stron co do ich prawdziwości, rzetelności. Także i Sąd nie znalazł podstaw by nie dać im wiary.

Sąd Okręgowy dał wiarę przeprowadzonym dowodom z opinii biegłych lekarzy sądowych. W ocenie Sądu, wydane przez nich opinie są miarodajne, jasne i spójne, a wysnute w nich wnioski logiczne i właściwe, zaś ich uzasadnienie jest wyczerpujące i przekonujące.

Podstawę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowiła jednak treść opinii biegłego sądowego neurologa-rehabilitanta, który stwierdził, że ubezpieczona jest nadal po dniu 31 marca 2013 r. do końca marca 2014 r. częściowo niezdolna do pracy.

W świetle poczynionych ustaleń, w ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie ubezpieczonej G. P., stanowiące przedmiot niniejszego postępowania, jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – dalej: ustawa (Dz. U. z 2009 r. Nr 535, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W myśl art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, z zastrzeżeniem ust. 3, który przewiduje, iż niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było, czy ubezpieczona G. P. spełniła wszystkie wymagane warunki do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, a w tym, czy jest całkowicie bądź częściowo niezdolna do pracy po dniu 31 marca 2013 r.

Celem ustalenia, czy stan zdrowia strony wskazuje, że utraciła całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu po dniu 31 września 2012 r., Sąd Okręgowy na mocy art. 279, 284 i 292 k.p.c. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy neurologa-rehabilitanta oraz onkologa, zgodnie z rodzajem schorzeń występujących u ubezpieczonej.

Należy bowiem wskazać, iż subiektywna ocena stanu zdrowia ubezpieczonego i jego przekonanie, że jest niezdolny do pracy, nie może zastąpić oceny dokonanej przez biegłych sądowych – wysokiej klasy specjalistów, którzy w przekonujący sposób uzasadnili swoje stanowisko (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 1998 r., II UKN 466/97, OSNAP 1999/1/25).

Zważyć w tym miejscu należy, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się z tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen.

Opinie sporządzone przez w/w biegłych sądowych neurologa-rehabilitanta i onkologa w niniejszej sprawie są – w ocenie Sądu – wnikliwe i wyczerpujące, logiczne i spójne, a wnioski w nich zawarte prawidłowo uzasadnione. Zostały one wydane przez lekarzy specjalistów o specjalnościach adekwatnych do rodzaju schorzeń rozpoznanych u G. P., o uznanym autorytecie i dużym doświadczeniu zawodowym oraz długoletniej praktyce. Opinie zostały wydane po uprzednio przeprowadzonym badaniu ubezpieczonej oraz zapoznaniu się ze zgromadzoną przezeń dokumentacją medyczną. Biegli w sposób wyczerpujący i przekonywujący wskazali również, dlaczego wydali opinie powyższej treści.

Podkreślić należy również, że biegły sądowy, dokonując oceny zdolności ubezpieczonej do pracy wziął pod uwagę występowanie określonych jednostek chorobowych i ich wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka, jak również poziom kwalifikacji ubezpieczonej, możliwości zarobkowania w zakresie tych kwalifikacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W związku z powyższym, biegli sądowi, wydając opinie, wziął pod uwagę nie tylko schorzenia, ale również wykształcenie ubezpieczonej i posiadane przez nią kwalifikacje (z zawodu kelner, pracowała jako sprzątaczką).

Sąd za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie przyjął jednak opinię biegłego sądowego neurologa-rehabilitanta, ponieważ w jego ocenie stanowi ona w niniejszej sprawie miarodajny środek dowodowy na okoliczność występowania

u ubezpieczonej niezdolności do pracy i jej stopnia, pomimo że biegły onkolog stwierdzili, iż z powodu schorzeń z jego specjalizacji G. P. nie jest niezdolna do pracy. Zgodnie z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygnaturze akt I UK 302/08, nie narusza zakazu samodzielnego dokonywania przez Sąd rozstrzygania kwestii objętych wiadomościami specjalnymi oparcie ustaleń na jednej opinii biegłego lekarza wyrażającej odmienne poglądy od innych lekarzy, w związku z tym, Sąd Okręgowy tym bardziej uznał, że celem ustalenia występowania okresowej niezdolności do pracy u ubezpieczonej i jej stopnia, wystarczająca jest opinia biegłego hematologa. Nadto zauważyć należy, że biegły wydał opinię w oparciu o stwierdzone schorzenia zgodnie z posiadaną przez siebie specjalizacją. Oznacza to, że ubezpieczona została uznana za osobę częściowo niezdolną do pracy ze względu na schorzenia układu nerwowego.

Podkreślenia także wymaga, iż pozwany Organ rentowy ustosunkowując się do powyższych opinii wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego ortopedy na okoliczność oceny aktualnej funkcji kk górnych. Sąd Okręgowy nie uwzględnił jednak powyższego wniosku, ponieważ okoliczność sporna została już dostatecznie wyjaśniona w oparciu o treść opinii biegłego sądowego neurologa-rehabilitanta i przeprowadzanie kolejnych dowodów w tej kwestii prowadziłyby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania sądowego.

Reasumując należy zatem stwierdzić, że ubezpieczona spełniła wszystkie warunki konieczne do przyznania jej renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ po dniu 31 marca 2013 r. jest nadal częściowo niezdolna do pracy i niezdolność ta trwa do końca marca 2014 r.

W związku z tym, zaskarżona decyzja pozwanego nie odpowiadała prawu w części dotyczącej braku występowania niezdolności do pracy u ubezpieczonej i jako taka podlega zmianie.

Podkreślenia wymaga również, że zgodnie z treścią art. 100 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2.

W konkluzji z przytoczonych wyżej względów Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z cytowanymi wyżej przepisami, zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r.

Nadto, Sąd Okręgowy stwierdził, iż zasadność odwołania wynika z przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego w sprawie, co uzasadnia twierdzenie o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, co mając na względzie orzeczono jak w wyroku w myśl dyspozycji art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych cyt. wyżej wnioskując a contrario.

/-/ Przewodniczący: SSA w SO Ewa Downar-Zapolska